

คำอธิบายการใช้งาน

1. เอกสารฉบับนี้ผ่านกระบวนการแปลงภาพเป็นอักษรด้วยเทคนิคการรู้จำอักขระด้วยแสง (OCR หรือ Optical Character Recognition)
2. จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการอ่านและการสืบค้น
3. การคัดลอกข้อความเพื่ออ้างอิง (Quotation) ควรตรวจสอบความถูกต้องจากไฟล์ต้นฉบับอีกครั้ง
4. การสะกดคำอาจมีความแตกต่างในแต่ละยุคสมัย
5. การแปลงภาพเป็นอักษรยึดต้นฉบับเป็นหลักไม่มีการแก้ไข

จัดทำโดย

กลุ่มงานพัฒนาทรัพยากรสารสนเทศ

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๒
(สมัยสามัญ)
วันจันทร์ที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๗๕

ฉบับสำนักการพิมพ์
ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๕๙ (สมัยสามัญ) พ.ศ. ๒๕๗๕

สารบัญ

ครั้งที่ ๑๒/๒๔๗๕

ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๔๗๕

๗๕

ญัตติของคณะกรรมการราษฎร ว่าด้วยร่างกฎ
มนเทียรบาลว่าด้วยการสมรสพระราชวงศ์แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๗๕

๗๕-๗๘

ญัตติของคณะกรรมการราษฎร ว่าด้วยร่างพระ
ราชบัญญัติภาษีการธนาคาร และการประกันภัย พุทธ
ศักราช ๒๔๗๕

๗๘-๘๓

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑๒/๒๕๗๕
วันจันทร์ที่ ๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๗๕
ณพระที่นั่งอนันตสมาคม
เปิดประชุมเวลา ๑๖.๑๕ นาฬิกา
สมาชิกมาประชุม ๖๕ นาย

ประธานสภา ฯ กล่าวว่ารายงานการประชุมครั้งที่ ๑๑ ซึ่งได้
วางให้อ่านตามข้อบังคับแล้วนั้น หากไม่มีผู้ใดคัดค้านประการใด
เป็นอันถือว่าที่ประชุมนี้ได้รับรองรายงานการประชุมฉบับนั้นไม่มีผู้ใด
คัดค้าน อนึ่งประธานคณะกรรมการราษฎรได้เสนอญัตติว่าด้วย
ร่างกฎหมายเทียบบาลว่าด้วยการสมรสพระราชวงศ์แก้ไขเพิ่มเติม พุทธ
ศักราช ๒๕๗๕ กับร่างพระราชบัญญัติภาษีการธนาคารและการประกัน
ภัย พุทธศักราช ๒๕๗๕ ขึ้นมาเพื่อให้ที่ประชุมนี้วินิจฉัย ดั่งที่
ได้คัดสำเนาแจกไปทั่วกันแล้ว บัดนี้จะได้เริ่มพิจารณาปรึกษา ร่าง
กฎหมายเทียบบาล พุทธศักราช ๒๕๗๕ ก่อน หากที่ประชุมไม่ปรารถนา
อย่างอื่นแล้วจะถือว่าให้ประชุมพิจารณาปรึกษาเพียงครั้งเดียว และ
ขอเปลี่ยนภาวะแห่งที่ประชุมเป็นชุมนุมอนุกรรมการเต็มสภา

ประธานคณะกรรมการราษฎร แกลงว่า เรื่องกฎหมายนติเยรบาลนี้เป็นกระแสพระราชดำริอยู่ก่อนเปลี่ยนการปกครองแล้ว ครั้นมาเปลี่ยนการปกครองขึ้นก็พระราชทานกระแสพระราชดำริมาให้คณะกรรมการราษฎรปรึกษา พระราชประสงค์นั้นคือว่าเจ้านายที่ทำการสมรสผิดตามกฎหมายเก๋ามีโทษอาชญา จึงมีพระราชประสงค์อยากจะให้เลิกโทษอาชญาเสียเพื่อให้สมแก่ความเป็นไปของบ้านเมืองตามสมัย ในข้อโทษนั้นก็ไม่มีพระราชประสงค์ให้เป็นไปอย่างอื่น นอกจากว่าถ้าทำผิดก็ให้ถอดเสียจากฐานันดรศักดิ์เจ้านายหลักทางการ (Principle) ก็มีอยู่ดังนี้ และเรื่องนี้คณะกรรมการก็ได้พิจารณาหารือกับกรมร่างกฎหมาย ขอให้ร่างเป็นรูปกฎหมายขึ้นตั้งที่ปรากฏนั้นนอกจากนี้ก็มีอะไร เพราะความในกฎหมายนี้ก็สั้นและได้ความดีอยู่แล้ว

พระยาปริตานฤเบศร์ กล่าวว่า ตามข้อความที่ร่างไว้ในกฎหมายนติเยรบาลนี้มีความไม่ชัดเจนสำคัญอยู่หลายอย่าง ตั้งในมาตรา ๓ และมาตรา ๔ เป็นต้น สองมาตรานี้ปัญหาจะมีว่าถ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไม่พระราชทานพระบรมราชานุญาตจะได้หรือไม่ และจะเป็นผู้เมียบันตามกฎหมายหรือไม่ และเพื่อป้องกันการโต้เถียงระวางศาล เห็นสมควรจะแก้ไขเพิ่มความขึ้นอีกมาตราหนึ่งว่า “แม้ชายหญิงนั้นจะได้ทำการสมรสกันโดยชัดขึ้นต่อพระบรมราช

ประสงค์ก็ตาม ก็ให้ถือว่าหญิงชายนั้นเป็นสามีภริยากันโดยชอบด้วยกฎหมายบ้านเมือง”

พระยาวิชัยราชสุนทร รั้งรองและแถลงว่า ตามกฎหมายเถียรบาลแต่ก่อนเข้าใจว่าเป็นข้อบังคับของในหลวงภายในพระราชฐานไม่เกี่ยวกับกฎหมายบ้านเมือง คือจะออกกฎหมายให้ใช้ในพระราชฐานเฉพาะก็ได้ หรือออกให้ราษฎรใช้ทั่วไปก็ได้ เพราะตามธรรมเนียมพระเจ้าแผ่นดินจะออกกฎหมายฉะนั้นในเรื่องนี้ก็แปลว่าต้องบังคับคนทั่วไปด้วย จึงเห็นว่าควรแก้ไขให้ได้ความชัดเจนเพื่อให้เป็นที่เข้าใจกันในระวางราษฎรด้วยกัน

หลวงประดิษฐมนูธรรม กล่าวว่า ก่อนที่จะลงมติให้แก้หรือไม่นั้นขอถือโอกาสแถลงในเรื่องนี้ ถ้าจะพูดไปแล้วก็เกี่ยวข้องกับคำสั่งานวนนำใช้ ความจริงชั้นเดิมที่เคยดำริว่าถ้าหากจะเอาใส่ไว้ว่า แม้สมรสกันชัดขึ้นต่อพระบรมราชประสงค์แล้วก็ไม่ได้ถือว่าเป็นการลบล้างกฎหมายบ้านเมือง แต่ถ้าจะใส่ไว้เช่นนั้นประเทศเราก็ยังมีพระเจ้าแผ่นดินอยู่คล้ายกับว่ายอมให้คนทำผิดกฎหมายเถียรบาล แล้วลบล้างด้วยกฎหมายบ้านเมือง ความจริงที่ท่านประธานคณะกรรมการราษฎรได้กล่าวมาแล้ว และความประสงค์ของสภานั้นมีว่าไม่ประสงค์ให้กฎหมายเถียรบาลลบล้างกฎหมายบ้านเมือง อีกประการหนึ่งแม้คดีจะถึงศาลก็ดีก็เห็นว่าไม่เป็นไร เพราะมีตัวอย่างที่เคยตัดสิน

มาแล้ว และที่เสนอมานี้ก็เพื่อให้สภาทราบว่ายี่งานหรือไม่เท่านี้
ส่วนความประสงค์อยู่ในจุดอันเดียวกัน

พระยานิติศาสตร์ฯ รับรองและแถลงว่ากฎหมายบ้านเมืองนั้น
ใช้ทั่วไป ส่วนกฎหมายเทศบาลนั้นใช้เฉพาะหมู่เหล่า ฉะนั้น
กฎหมายเทศบาลจึงไม่มีอำนาจที่จะไปลบล้างกฎหมายบ้านเมืองจึงเห็น
ว่าที่พระยาปริตตานฤเบศรเสนอควรแก้ไขเพิ่มเติมความอีกมาตราหนึ่งนั้น
ไม่สมควรอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้เห็นไปว่าให้กฎหมายเทศบาลนี้
ลบล้างแก้ไขกฎหมายบ้านเมืองได้

ประธานของสภา ฯ กล่าวว่า บัดนี้มีความเห็นแตกต่างกัน
โดยมีสมาชิกผู้หนึ่งขอแปรญัตติว่าให้เดิมข้อความลงอีกมาตราหนึ่งว่า
“แม้ชายหญิงนั้นจะได้ทำการสมรสกันโดยชัดขึ้นต่อพระบรมราช
ประสงค์ก็ตามก็ให้ถือว่า หญิงชายนั้นเป็นสามีภริยากันโดยชอบด้วย
กฎหมายบ้านเมือง” หากสมาชิกผู้ใดเห็นพ้องด้วยคำแปรญัตตินี้
ให้ยกมือขึ้น ในที่สุดมีผู้ไม่เห็นพ้องด้วยกับคำแปรญัตตินี้ ๖๒ นาย
ประธานได้เอาญัตติเดิมออกให้ลงมติต่อไปทันที และที่ประชุมได้ลง
มติรับรองร่างกฎหมายเทศบาลว่าด้วยการสมรสพระราชวงศ์แก้ไขเพิ่ม
เติมพุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้มาออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

ประธานสภา ฯ กล่าวว่าบัดนี้จะได้ปรึกษาต่อไปถึงร่างพระราช
บัญญัติภาษีการธนาคารและประกันภัย พุทธศักราช ๒๔๗๕ พระ
ราชบัญญัติฉบับนี้เป็นกฎหมายใหม่ ฉะนั้นที่ประชุมจะปรึกษา
ครั้งเดียวหรือสามครั้ง ด้วยข้อบังคับของสภามีอยู่ว่าถ้าเป็นร่างไม่

สำคัญให้ปรึกษาครั้งเดียวได้ เว้นไว้แต่จะมีสมาชิกผู้ใดขอให้ปรึกษา เป็นสามครั้งโดยมีผู้รับรอง เมื่อเป็นดังนี้ที่ประชุมจะเห็นอย่างไร หนึ่งเวลานี้ที่ประชุมยังอยู่ในภาวะอนุกรรมการเต็มสภา ถ้าหาก ไม่มีคำขอเป็นอย่างอื่นก็จะได้พิจารณาอย่างชุมนุมอนุกรรมการเต็ม สภาต่อไปเป็นครั้งที่ ๒ ในร่างพระราชบัญญัติภาษีการธนาคารและ ประกันภัย

พระยานิติศาสตร์ฯ แกล้งว่า ควรพิจารณาครั้งเดียว เพราะ พระราชบัญญัตินี้กรมร่างกฎหมายได้ร่างมาแล้วเป็นเทคนิคและไม่ น่า จะมีการโต้เถียงกันมาก

พระยาปริตตาฯ รับรอง ทั้งที่ประชุมเห็นชอบด้วย

ประธานคณะกรรมการราษฎร แกล้งว่า กฎหมายฉบับนี้ เป็นความคิดที่มีมานานแล้วตั้งแต่ปลายปีกลายนี้ แต่ฟังจะได้ออกบัดนี้ การที่จะเก็บภาษีการธนาคารและประกันภัยไม่ใช่เป็นของใหม่เพราะ บ้านเมืองอื่นทั้งหลายก็ได้ทำกันมาแล้ว แต่ที่ในประเทศเราไม่มีนั้น เพราะว่าเข้าไป ทั้งเป็นการควรจะมีมาก่อนหน้านั้นแล้ว พระราชบัญญัตินี้ ก่อนที่จะร่างขึ้นก็ได้ปรึกษากระทรวงการต่างประเทศ และที่ปรึกษากรมร่างกฎหมายในฝ่ายเทคนิคทางร่างกฎหมาย ทั้ง กระทรวงพระคลังและกระทรวงการต่างประเทศก็เห็นชอบ, ในทางเก็บ

ภาษีก็ง่าย และในทางต่างประเทศก็แน่ใจว่าคงไม่มีขีดข้องอย่างใด นอกจากนี้ขอแถมว่าเวลานี้เราอยากจะได้เงินเร็วที่สุดเพราะว่าเงินในงบประมาณที่ได้ไม่เป็นที่พอใจนัก เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ในมาตราหนึ่ง ซึ่งมีได้ถือตามที่เคยคือตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายนถึง ๓๑ มีนาคม เพราะถ้าเช่นนั้นแล้วเราจะเก็บภาษีครึ่งปีไม่ได้ และจะไม่ได้เงินในปีนี้เพื่อประโยชน์ดังกล่าวแล้วจึงได้ตั้งต้นด้วยวันที่ ๑ มกราคมถึงธันวาคมอย่างปีฝรั่งแล้วเราก็จะได้ตั้งต้นเก็บภาษีตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๕ เป็นต้นไปคือวันนี้ เพราะฉะนั้นจึงอยากจะทำให้เร็วที่สุดที่สุดที่จะทำได้ และคิดว่าปัญหาที่ๆ ประชุมนี้ควรจะคิดเป็นข้อสำคัญนั้นมีอยู่ในมาตรา ๕ และถ้าหากที่ประชุมเห็นชอบด้วยในการที่จะควรเก็บภาษีนี้แล้ว ก็มีแต่ปัญหาว่าควรจะเก็บเท่าใดและในการเก็บอย่างไร การเก็บเท่าใดนี้ถ้าจะดูบ้านเมืองอื่นแล้วจะเห็นว่าอัตราที่เราคิดเก็บนี้น้อยกว่าเขาเพราะเพิ่งเป็นงานใหม่ที่เรารจัดทำ ประการที่ ๒ การค้าขายที่แบงก์ในเมืองเราทำอยู่ก็น้อยกว่าเขา เพราะฉะนั้นถ้าเราจะเก็บภาษีโดยอัตราสูงก็จะมีเสียงร้อง จึงคิดเก็บโดยละมุนละม่อมและให้ได้เงินพอที่ควรจะได้ จึงกำหนดเก็บตามมาตรา ๕ และตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ นี้ถ้าเราเก็บได้ ปีหนึ่งก็ได้เงินระวาง ๕ แสนถึง ๗ แสนบาท และในการที่เราจะรีบเร่งเก็บแต่เดือนนี้ก็มีเวลาอีก ๕ เดือนสิ้นปี กะไว้ว่าจะได้เงินราว ๒ แสนบาทเศษ เพราะฉะนั้นถ้าที่ประชุมเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้ซึ่งมีผู้ชำนาญการพิเศษได้ตรวจตรามามากมายและ

ทั้งฉบับภาษาไทยก็ได้แปลมาเรียบร้อยจนใช้ได้ ก็อยากจะให้ผ่าน
ไปโดยเร็วเพื่อจะได้จัดพิมพ์ขึ้นทูลเกล้า ฯ ถวายออกใช้เป็นพระราช
บัญญัติต่อไป

พระยาปริตานฤเบศร์ ฯ กล่าวว่่าอัตราภาษีที่จะเก็บ ๑/๔๘ แห่ง
๑ ใน ๑๐๐ นั้น ไม่มีความรู้ จึงขอมอบให้ไว้เป็นหน้าที่ของประธาน
คณะกรรมการราษฎรและจะไม่ค้ำ แต่ขอแถลงว่าการที่จะเก็บ
ภาษีเท่าใดก็ตามต้องระลึกรว่าจะไม่ให้ราษฎรเดือดร้อน การเก็บ
ภาษีแบงก์นั้นมิใช่ว่าแบงก์จะชกเนื้อตัวเองเช่นก่อนแบ่งเงินปันผล ๑๐
เปอร์เซ็นต์ ครั้นต้องเสียภาษีมิใช่ว่าจะคงเหลือ ๙ เปอร์เซ็นต์ก็หา
ไม่ แบงก์ก็จะต้องไปเรียกเงินเพิ่มขึ้นจากลูกค้าเพื่อได้เงินมาชดเชย
ในส่วนที่เสียภาษีไป เหตุนี้ข้อเดือดร้อนก็น่าจะตกอยู่กับราษฎรลูกค้า
ของแบงก์ ฉะนั้นจึงขอเสนอให้สภาระลิกข้อนี้ไว้ นอกจากนี้ยัง
สงสัยอยู่อีก ๒-๓ ข้อเช่นในมาตรา ๕ (๔) วรรคที่ ๒-๓ ที่ว่า
“เงินทุนที่ใช้นั้นหมายความรวมทั้งเงินทุนที่ผู้ถือหุ้นได้ส่งแล้วกำไรที่ยัง
ไม่ได้แบ่งเงินเหลือและเงินสำรอง”

“แต่จำนวนเงินทุน ซึ่งธนาคารรับฝากเงินอันเป็นสาขาแห่งธนาคาร
ต่างประเทศไปในเดือนหนึ่ง ๆ เพื่อประโยชน์แห่งการประเมินให้ถือ
ว่าเป็นจำนวนเงิน ๑๐๐ ละ ๒๕ แห่งจำนวนถั่วเฉลี่ยของเงินที่รับฝาก
ในเดือนเดียวกัน”

ถ้าอ่านตามความนี้จะเข้าใจว่า สาขาแบงก์ต่างประเทศได้เปรียบกว่าแบงก์ที่ตั้งขึ้นเองในเมืองไทย ที่เข้าใจเช่นนี้เพราะคำอธิบายที่ว่า “เงินทุนที่ใช้หมายความรวมทั้งเงินทุนที่ผู้ถือหุ้นได้ส่งแล้วอย่างแบงก์สยามก็มีมาจลเวลานี้เงินทุนที่ผู้ถือหุ้นได้ส่งแล้ว ๓,๓๐๐,๐๐๐ บาท ก็แปลว่าจะรวมเสียภาษีทั้งหมด แต่สาขาแบงก์ที่มาตั้งในเมืองไทยให้ถือว่าเป็นจำนวนร้อยละ ๒๕ แห่งจำนวนถัวเฉลี่ยของเงินที่รับฝากในเดือนเดียวกัน การเก็บอาศัยหลักอะไร และแปลว่าสำหรับแบงก์สยามจะต้องเสียภาษีในวงเงินทุนรวมทั้งทุนสำรองด้วย แต่สาขาแบงก์ต่างประเทศถือเพียง ๒๕ เปอร์เซ็นต์จึงอยากทราบคำอธิบาย

ประธานคณะกรรมการราษฎร แกล้งว่า เงินทุนของแบงก์ที่เป็นสาขาต่างประเทศโดยปกตินั้นจะเอามาใช้ทั้งหมดไม่ได้ และจะคิดเก็บภาษีเช่นเดียวกับแบงก์สยามก็ไม่ได้ เพราะเหตุว่าเงินทุนของแบงก์ต่างประเทศเป็นก้อนใหญ่ซึ่งรวมทุนทุก ๆ สาขา ถ้าจะเก็บภาษีในเงินทุนก้อนใหญ่นั้นแล้ว สาขาแบงก์มีหลายแห่งหลายประเทศและเมื่อเก็บเช่นเดียวกันก็จะเป็นการเสียภาษีซ้ำหลายต่อ และเหตุใดจึงได้คิดเก็บ ๒๕ เปอร์เซ็นต์นั้น ก็เพราะเหตุว่าเท่าที่ได้ตัวเลขนี้ก็เพราะผู้ชำนาญการพิเศษได้คำนวณมาและอาศัยความรู้จากแบงก์สยามด้วย อนึ่งได้ความว่าเงินทุนที่สาขาแบงก์ต่างประเทศนำมาหมุนรับซื้อขายเงิน

ทอง (Exchange) นั้น อยู่ในระหว่าง ๑๗ ถึง ๒๗ เปอร์เซ็นต์ของเงิน
 ทุนก้อนใหญ่ เหตุฉะนั้นเราจึงได้คิดเก็บภาษีแต่ปานกลางคือ ๒๕
 เปอร์เซ็นต์ซึ่งเป็นการสมควรไม่มากไม่น้อย

ประธานสภา กล่าวว่า ตามที่ประธานคณะกรรมการราษฎรได้
 แถลงมาแล้วนั้น หากไม่มีผู้ใดมีความเห็นคัดค้านอย่างใดก็จะได้ลง
 มติให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติที่พิจารณากันแล้วนั้นเป็นกฎหมายได้ต่อไป

ในที่สุดประชุมได้ลงมติเห็นชอบพร้อมกันว่า ควรรับรอง
 และอนุญาตให้นำร่างพระราชบัญญัติภาษีการธนาคารและการประกัน
 ภัย พุทธศักราช ๒๔๗๕ ออกประกาศใช้เป็นกฎหมายได้

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๐๕ นาฬิกา

หลวงคหกรรมบดี

ผู้จดยางาน

พญ.

จรูญ

วุฒิสาสตร์

นายมังกร

นศ.

ธรรมศักดิ์

